

DE NOORD-BRABANDER

Staats- en Letterkundig Dagblad.

ABONNEMENTS-PRISJ
Voor de Stad... 1/12.
Franco per post... 1/14.

DRUKKERIJ VERUUM QUID VETAT?
Drukken in de week: Dinsdag, Donderdag en Zaterdag.

ADVERTENTIE
16 cents de regel
Behalve 35 cents zegel

Grondwets-herziening. Wet op de bezittingen.

Wij achten ons verplicht, andermaal, neer te komen op de zitting van II. Woensdag. Het heeft ons genoeg gedaan te vernemen, dat de heer VAN HALL zich door den invloed van de heeren LUZAC, GOLTSTEIN en VAN DAM VAN ISSLT niet heeft laten overhalen tot het geven eener belofte, welke wij in ons vorig nummer gevaarlijk hebben genoemd.

Daardoor zal de financiële kwestie in haar geheel blijven, zoo als dit behoort te zijn. Wij willen evenwel, gelijk sommige leden gedaan hebben, gemelde geachte vorderingen eener Grondwets-herziening niet het recht betwisten, dat hun toekomt, om wettelijk te stemmen ten einde een beginsel te kunnen doen zegeweren. Dat is noch onrecht, noch ongrondwettig. Integendeel wij achten dusdanige handelwijze geheel berekend naar onze instellingen.

Wij begrijpen niet, hoe hier van onedelmoedigheid sprake kon zijn. De heer VAN DAM VAN ISSLT heeft in de zitting van Donderdag te regt aangebond, hoe bekrompen de gedachten waren van hen, die de gemiddelijke vorderingen hunner medeleden van onedelmoedigheid durfden beschuldigen.

Geheel de discussie over de Grondwets-herziening heeft overigens aangetoond, hoe weinig onze vertegenwoordiging begrip heeft van hetgeen zij kan en wil. Wij gelooven echter dat dit in de gegeven omstandigheden een geluk is.

Immers wij verwachten van de vertegenwoordiging, omdat zij niet is de vertegenwoordiging van het volk; maar die eener coterie de familie.

Droeg de kamer bewustheid van hare taak, en paarde daarbij een duidelijk geformuleerde wil; dan liep Nederland gevaar, om troon en volk zonder redding te zien vastkluiseren aan eene oligarchie, die ons nu reeds al te zeer overheerscht.

Dit gevaar zou nog groter zijn, indien de hoogste wet moest herzien worden onder den indruk der fiskaliteit, die nu reeds de geheele bevolking van ons land uitstemd heeft, en, indien het dan liep de troon gevaar van in te storten, dewijl de ontevredenheid gemakkelijk zoude zijn op te hitsen tot stappen, die haar in plaats van redding, een voltooijing van rampen zouden aanbrengen.

Wij verbeden ons, dertalve in de verklaring van den heer VAN HALL. Wij hopen dat Zijne Excellentie daarin zal volharden. Het spijt ons, dat wij bij den verdienden lof, dien wij den minister van financiën ad interim moeten toekennen, ons verplicht achten, eene aanmerking van niet minder verdiende afkeuring te moeten voegen.

Intien wij het relaas geloven mogen, dat ons het Handelsblad van II. Woensdag over die zitting gegeven heeft, dan zoude de heer VAN HALL in zijne verklaring, dat de regering de geverge belofte namens herziening der grondwet niet konde geven den naam des Konings genoemd hebben. Dat is onvergeeflijk.

Neen, het is niet de Koning, die zulke beloften niet geven kan. Het was het ministerie. Maar het is onverantwoordelijk, dat een verantwoordelijk ministerie dazelfs beginselen door den naam des Konings tractate dekken.

Durft de regering hare verklaringen niet op zich nemen?

Mag een ministerie, die op de Majesteit des Konings doen rusten?

Waartoe dan een verantwoordelijk ministerie?

De Heer VAN HALL heeft eene grooten misslag begaan, met den naam des Konings te bezigen in een onderwerp, dat zoo van gewigtigen aard is.

Waar moet dat heen?

De Majesteit van den troon wordt bedreigd impopulair te worden, door eene belastingswet, waaraan de kroon zoo vreemd is, als de natie.

En nu komt nog een minister des Konings, die bij het weigeren eener gevorderde belofte tot herziening der grondwet den naam des Konings noemt; hoezeer de Koning daaraan zoo vreemd is, als iemand.

Neen, want de verklaring van den heer VAN HALL is eene ministerieele verklaring; en niets meer.

Wij juichen die toe, maar laken de wijze, waarop die gegeven werd.

Wij deelen onder het Mengelwerk een nittrekfel uit het No. 4 van den Tijdsgevoel mede. In de laatste maand van het afgelopen jaar signaleerden wij aan de aandacht onzer staatsmannen, het bestaan eener factie, die gevaarlijk kon worden voor volk.

De Tijdsgevoel van toen liet gretig gevoelen, ons een openbaar desaveu te geven. Hij tartte ons uit bewijzen te leveren.

Wij hebben toen geantwoord, dat wij geen geregtelijk bewijs hadden. Nu zullen wij een bewijs putten uit deszelfs eigen nummers; want wat de Tijdsgevoel toen goedgevond openlijk te ontkennen, wordt thans door hem met ronde woorden openlijk beleden.

Begrijpt gij, waarde lezer, waaruit die tegenstrijdigheid van opinien in den Tijdsgevoel deszelfs grond ontleend. Ziehier de reden.

Toen, in December 1843, was het een ultramontaansch blad, dat de aandacht van het publiek, op die factie vestigde. De Noord-Brabander is immers volgens den Tijdsgevoel een ultramontaan. En het is bekend een ultramontaan, zoo als die gemeld blad zich voorspiegelt, kan nooit waarheid zeggen. Althans wij werden ten naastenbij als lasteraren aan den kaak gesteld.

Nu, is de Tijdsgevoel bevreesd, dat de ultramontanen gebruik maken van den kommer der tijden; en acht zich verplicht de gevaren op te sommen waarvan de ultramontanen partij zouden kunnen trekken. En daarom zien wij den Tijdsgevoel nu op den 25. Januarij 1844 belijden, wat hij in December 1843 zoo ernstiglijk en niet verontwaardiging ontkend had.

Heeft de Tijdsgevoel geen geheugen? Of rekt hij er op, dat zijne lezers geheugen missen?

In datzelfde nummer van den 25 Januarij levert de Tijdsgevoel nog een ander bewijs, hoezeer hij vijandig is tegen de Katholicken, welke hij ultramontanen noemt. Hij somt de grieven op, welke de Katholicken te regt tegen de regering, of liever tegen de oligarchie hebben. Hij noodigt de regering uit dezelve uit den weg te ruimen, uit vrees, dat de ultramontanen door haare woelingen, de kwalijkgezinden mogten in de hand werken! och arme!

Wij sommeren den Tijdsgevoel eenige woeling van zijne zogenaamde ultramontanen openlijk te doen kennen.

Bij gebreke van dien zullen wij het regt bezitten, dat hij zich ten onregte in December 1843 tegen ons had aangematigd; als wij niet liever medelijdend de schouderen wilden ophalen over de ongelukkig gemiddelde minder dan... De Tijdsgevoel... anachronisme.

De Paus heeft zich den 25 Januarij uit zijne vertrekken van het Vaticaansche Consistoriale zaal begeven, waarin hij in openbaar konsistorie heeft gehoorde om de hoede te geven in de kardinalen Gizzi, Cagiano de Azevedo en Clarel Paracciani, die aanstonds in de aangrenzende kapel den eed, door de apostolische konstitutien voorgeschreven, hebben afgelegd. Daarbij waren tegenwoordig de kardinalen Micara, onderdeken, en Lambroschini kamerling van het gewijde kollegie, Fransoni, de eerste van de orde der priesters, Riario-Sforza, de eerste van de orde der diaken, en kamerling van de heilige Kerk, Bernetti, onderdeken, Mgr. Simonetti, pro-secretaris van de kerkelijke congregatie en van het gewijde kollegie.

Na den eed van gehoorzaamheid zijn de nieuwe kardinalen in de konsistoriale zaal binnengeleid geworden door de kardinalen diaken, die haar tot op den pontificalen troon hebben vergezeld; daar hebben zij den voet en de hand van den heiligen Vader gekust, die hen heeft omhelsd; vervolgens na de omarming hunner medegezellen ontvangen te hebben, hebben zij plaats onder hen genomen, en zijn zij tot den troon wedergekeerd, waar zijne heiligheid hen den kardinaals hoed heeft gegeven.

M. J. B. de Dominicis-Tosti, een der kerkelijke advokaten, heeft bij deze gelegenheid voor den eersten maal voor den Paus bepleit de zaak der zaligverklaring van den gelukzaligen dienaar Gods, Lodewijk Maria Grignon van Montfort, onderwijzer der congregatie van de zendingen des heiligen Geest.

Vervolgens hebben zich de kardinalen in de kapel begeven om het Te deum bij te wonen, en nadat zijne eminentie Micara, het gebed *Super Electas* gebeden had, hebben zij hunne nieuwe kollega's op nieuw omarmd, ten teken van gelukwenschingen.

Het openbaar konsistorie geëindigd zijnde, hield de Paus een geheim, waarin hij volgens het gebruik den mond sloot, aan de Kardinalen Gizzi, Cagiano de Azevedo en Clarel Paracciani; vervolgens preconiseerde zijne Heiligheid na eene korte aanspraak, verscheidene bisschoppen voor verschillende werelddelen.

Daarna heeft Zijne Heiligheid overeenkomstig het gebruik, den mond aan de drie nieuwe Kardinalen ontsloten, en hen, aan iedereen eene priesterlijken titel aangewezen: aan Mgr. Gizzi, dien van *Santa Gudenziana*; aan Mgr. Cagiano de Azevedo, dien van het heilig kruis te Jerusalem; en aan Mgr. Clarel Paracciani den titel van *St. Peters Heilige banden*, en tegelijkertijd heeft hij hen den ring van hunne waardigheid gegeven.

Daarenboven verzocht men van den Heiligen Vader het pallium voor den nieuwen Patriarch van Sicilie der Armenianen, en voor den nieuwen Aartsbisschop van Sens.

In den loop van den dag, hebben zich de drie nieuwe prinsen der kerk naar de hoofdkerk van het Vaticaansche begeben, vervolgens naar het paleis van den kardinaal Paeca, deken van het gewijde kollegie, om hem te begroeten. Des avonds heeft M. Julius della Porta, geheim kamerheer van den Paus, hen den hoed met de gewone formaliteiten gebracht. (Dibrio de Roma.)

IERLAND

Had het publiek op sommige der voorgaande dagen weinig belangstelling in den rechtshandel voor het Hof te Dublin betoond, het tegendeel heeft eergisteren plaats gehad, daar het bekend was dat de heer D. O'Connell toen het woord zou voeren. Reeds vroeg in den morgen waren al de tribunes opgepropt vol, en duizenden zagen zich bovendien genoodzaakt weg te gaan, dewijl zij geene plaats vanden konden. Een groot aantal welgelderde dames werd londen naar aanwezig op geroep.

De heer O'Connell heeft, gelijk te verwachten was, eene even belangrijke als welsprekende rede

gehouden, in welke zijne hoogenzinnige gewoonte ernst en scherts, soms met zeer snelle overgangen, vermengden. Hij ving aan met de aandacht der Jury in te roepen, daar hij, zoo kort mogelijk zijn ege zoetachten en toone om eene gvestige vraag te vragen, e te bevestigen dat hij in het door hem voorgedragene geen vertrouwen vertrude, en alleen aangepoed was door de zucht om zijn Land van dienst te wezen. Hij stond daar niet slechts als zijn eigen verdediger; zijne cliënten waren de inwoners van Ierland; hij stond daar als de hoopspalk der Iersche Natie, als de advokaat van hare regten, vrijheden en privilegien, en zijne eenige vrees was, minder dat die voorregten en vrijheden lijden mogten door iets wat hij gedaan had, dan wel door zijn gemis aan kracht om heden daar hare zaak te verdedigen.

„Ik ben (zoo vervolgde hij) een Repealer, zulks beken ik. Ik ben mij van de onrechtvaardigheid van mijn doel bewust, en zeg u dat; toen ik die gedragslijn begon te volgen welke mij heden hier voor u gebragt heeft, de herroeping der Unie het doel was dat mij voor de oogen zweerde. Ik zeg u dat ik die Unie niet dulden kan, dat zij der Iersche Natie is opgedrongen door de laagste en dums te regtvaardigen middelen, tot welken enig Gouvernment ooit de toevlugt heeft genomen.”

Verder gaf de redenaar zijn vertrouwen te kennen, dat de zucht voor eerlijkheid en billijkheid bij de leden der Jury de overhand op vroeger ingezogen vooroordeelen behouden zou. Tusschen hen en hem bestond gewis groot verschil in gevoelens: zij dachten anders dan hij over de herroeping der Unie, anders zouden zij niet daar zijn om in eene zoodanige zaak te oordeelen; zij verschilden met hem in godsdienstige denkwijze; anders ware het hun niet vergund geweest tusschen hem en zijne aanklagers recht te spreken. Al de verschillen tusschen hen en hem werden daardoor verzwart dat hij een roomsch katholiek was, en dat hij meer dan iemand getracht had de protestantische overheersching te fruniken, van welke zij, indaar al niet de kampvechters, dan toch gewis de tegenstanders niet geweest waren.

Nu kwam hij tot de zaak zelve. Zij was de vreemdste waarvan hij ooit had gehoord. Het gold hier niet eene daad, noch twee of tien daden, maar de geheele geschiedenis van negen maanden. Het meest omvattend verstand was te zwak om zich de onafzienbare rij van bouwstoffen voor de tegenwoordige aanklagt op eenmaal helder voor te stellen, of om te beslissen wat eigenlijk het te beslissen vraagstuk was. Hij zou wachten hen in dezen doolhoof voor te helpen, door te onderzeken wat deze vervolging was, en wat zij niet was. Die vervolging hechte zich aan het tooverwoord *zamenzwering*, en wat is eene zamenzwering? Zijn woordenboek leerde hem dat het eene geheime overeenkomst is tusschen verscheiden personen, om eene misdraad te begaan. Maar de leden der regtbank hadden er eene andere uitlegging op gevonden, en zeiden dat er zamenzwering bestond zonder de minste geheime overeenkomst ter wereld. Intusschen was het van de zijde der Kroon zelve dat er niets geheims in de zaak ligt, dat de tegenwoordige zogenaamde zamenzwering niet in eenig heimelijk genootschap, in eenige heimelijke mededeeling, zelfs niet in eenig heimelijk gesprek gelegen is.

Alles was zoo openbaar als het zonlicht; men had al de bijzonderheden van het gebeurde (vorige hij er schertsende bij) uit de meest verborgene aller bronnen, de nieuwspapieren, leeren kennen. De zamenzwering was voor het oog der wereld geeneerd, en de omroepers hadden ieder die lust had, genoegdige om er getuige van te wezen. Waar en wanneer vroeg hij, in de geheime presentie, komst het eerst gevormd? Is het plan der zamenzwering al dan niet beschreven? Was ik daar bij of niet? Als eene zamenzwering bestaat dan moet zij bewezen kunnen worden, en kan zij niet bewezen worden dan bestaat zij ook niet. De Procureur-Generaal liet het ter goeder trouw aan de

verbeelding der Jury over, te ontdekken waar zij bestaat. Dit gezegde strekte niet om diens talent te verkleinen; hij had veel talent, veel geest, groote vlijt ten koste geleed om de zaak aan de Jury voor te leggen. Eif u een elfvoudelijk verdediger heeft hij er de bevestiging nu, in welk de zijner rede wees hij e zamenzwering aan? „Wacht (zeide die hoogen ambtenaar) tot ik aan het slot ben gekomen, en toen hij aan het slot was zeide hij: gaat terug naar het begin, doorloopt het geheel, en vindt de zamenzwering zoo goed het mogelijk is.” De getuigen tot staving der aanklagt hebben niets weten bij te brengen wat men niet reeds voor lang wist; zij hebben eerst verhaald wat er in openbare vergaderingen gebeurd is, en daarna wat nieuwspapieren daarvan gemeld hebben.

Vervolgens wees de heer O'Connell de voordeelen aan, uit ongehinderde openbare vergaderingen in vroegere dagen voor het Land gesproken en afgehoon hij en anderen toen voor gesproken worden terecht hadden gestaan, was nooit de gedachte in iemand opgerezen die vergaderingen zamenzweringen te noemen. In Engeland is de Associatie tegen de gravenwetten, van moord en brandstichting bevestigd heeft eene Jury haar veroordeeld. Niet is bij eene der Iersche volkvergaderingen eent mensch, een dier zelfs, omgekomen, iemands eigendom vernield? Ieder zal antwoorden: neen! Hoe ook verdrukt en gelasterd, geene wanorde was ergens ontstaan, onder geen ander Volk ter wereld zou dit alzoó zijn afgehoon, maar de Ieren waren veertig jaren lang dus onderwezen. De leus der redenaars was gedurende al dien tijd geweest, dat nooit, ten zij men gewapend aangetast werd, een druppel menschenbloed vergoten moest worden. Rijken en armen konden dit getuigen. De leden der regtbank zelve konden getuigen hoe hij vroegere zamenzweringen bestreden en ontdekt had, en bijna het slagtoffer daarvan geweest was; hoe hij, nog niet lang geleden, de hulp van Slecht Amerikanen en Fransche Republikeinen met verachting had van de hand gewezen; hoe hij liefde jegens en ontrouw aan de Koningin steeds, als den eersten pligt der Ieren, op den voorgrond gesteld had. Maar daarom was hij niet minder verplicht de belangen dergenen te blijven voorstaan die hem hun vertrouwen geschonken, hem zoo dikwijls als hunnen Vartegenwoordiger naar het Parlement gezonden hadden, wier dienaar wier bezoldigde dienaar hij erkende dit, hij was.

Een volgend deel der rede was aan de schildering der voordeelen gewijd, door Ierland onder een eigen onafhankelijk Parlement gesteld, aan het tafereel der wijze op welke de Unie tot stand was gebragt, en aan dat der lasten en griecken, door die Unie ontstaan. Dus eindigde die rede. Ik heb voor het hertel des Parlements van mijn geboorteland gestreden. Anderen voor mij zijn daarin geslaagd, maar, het zij ik slage of bezwinke, het is een strijd om het schoonste Land der wereld die voordeelen te doen smaken welke de natuur gewild heeft dat het geniet van.”

Terstond na het eindigen dezer redeneering is de zitting tot den volgendenden dag ongeschied. Men meent uit goede bronnen te weten dat de onkosten van het Iersche Staatsproces wekelijks eene uitgave van ongeveer twaalfhonderd ponden sterling van de schatkist vorderen.

FRANKRIJK

PARIS, den 7 Februarij

De beraadslagingen, over de begroting der uitgaven voor 1845 zijn gisteren in de afdeelingen der kamer van gedeputeerden voortgezet. Heden gaat men tot de benoeming der commissie tot het rapport over.

Men gelooft dat het ontwerp van wet op de geheime uitgaven op het gebied der banken met de Kamer zal voorgelagd worden.

De aanvraag bedraagt één miljoen francs. Voortaan zal deze post denkkelijk op het jaarlijksche budget worden gebragt.

Beitend, als een geselschap van goederen ge-
huwd, en aan het Oorlog, bij deze veel
opgelegd, maar het vereenigd bedrag stuit op
zamenlijken bestellingen, ernstigheden, vanden
-Definibonsten, welke ten opzichte van deze wet
innaanwerking komen, en alzoet tot het onbe-
pitaal gebracht worden, zijnde de, welke oordeel
opruiten uit onverschende goederen in vreemde Staten
en in volplantingen en bezittingen van het Rijk
in andere versdideelen, voorts uit ambten, bedien-
ningen, vrachtprijden, pensioenen, lijfrenten,
tenten, periodieke bijdragen, jaarlijksche rege-
moetkingen aan tijdelijke bedieningen of commissi-
sijn verbonden, neringen, beroepen, bedrijven
van welke aard ook, niet geleverd wordende
met kapitaal, welke op zichzelf reeds als be-
zittingen aan de belasting onderworpen zijn.

De personen en zedelijke lichamen, waarvan de
in bovenstaand artikel vermelde inkomsten inder-
dan 7 600 bedragen, zijn geene belasting deswege
verschuldigd.

Indelijk zijn als redenen tot vrijstelling van
de commissien van onderzoek voorgesteld, Oor-
logs onderdom en de betrekkingen van geestelijke
en notaris.

De waarde der gebouwde en ongebouwde eigen-
dommen wordt gebracht op het twintigvoud.

De Regering vertrouwt door deze en andere
wijzigingen, den weg te hebben gebaan tot het
daarstellen van een maatregel, van welke zij ver-
meent de bevestiging van 's Lands crediet, en
de regeling der financiële aangelegenheden van
het Rijk te mogen verwachten, zonder de rust
van het Land en de welvaart van zijne bewoners
in de waagschaal te stellen.

's GRAVENHAGE den 9 Februarij.

Z. M. de Koning heeft aan den edel groot acht-
baren heer mr. H. van der Burgh, president van
het provinciaal gerechtshof van Zuid-Holland, op
het daartoe door hem gedaan verzoek, te rekenen
van 1 april aanstaande, een eervol ontslag uit die
betrekking verleend en hem pensioen toegekend.

ROTTERDAM den 9 Februarij.

Het gerucht wil dat de bekende voorslag tot
vereeniging van Delfshaven met de stad Rotter-
dam, door den Stedelijken Raad alhier, in zijne
gisteren gehouden vergadering, onvoorwaardelijk
zoo zijn verworpen.

Van eene doorgaans welonderrigte hand wordt
ons het volgende uit 's Gravenhage geschreven:
In sommige kringen dezer residentie wordt ver-
haald, dat de heer van der Heim van Duivendyke,
enlange lid van den Raad van State benoemd,
en gevezen minister van Grantiën, door den Ko-
ning tot Gouverneur van Zuid-Holland zou be-
noemd zijn, in de plaats van den graaf van der
Duyt van Maasdam, die tot opperhofmaarschalk
is aangesteld.

De staatkundige factiën in de te- genwoordige omstandigheden.

(Uit den Tijdgenoot.)

Voorzeker is ons Vaderland gelukkig te noemen,
dat er, bij de naghelijke en kommervolle tijden,
die wij beleven, geene staatkundige factiën be-
staan magtig genoeg, om eenige vrees in te boe-
zemen.

Wij waarden dit voorrecht hoog, maar wij
zouden meenen blind te zijn voor de duidelijke
teekenen des tijds, zoo wij niet willen opmerken,
dat in allen door de algemeene onrust ontworpen
grond menig kwaad zaad gestrooid wordt. De
geschiedenis heeft het te allen tijde bevestigd,
dat factiën, naauwelijks opmenswaardig in tijd
van rust, in tijd van financiële verwarring, den
druk der belastingen, hebben te baat genomen,
ter bereiking van hare misdadige oogmerken.

Tewijl zij, die de nationale grondstellingen van
den Nederlandschen Staat aantasten, zich zoeken
aan te sluiten, is het van belang, het terrein
op te sporen, waarop zij zich vereenigen kunnen,
die de vaderlandsche beginselen van vrijheid en
orde met kracht willen verdedigen.

Het gevaar te doen kennen is tevens eene poging,
om de middelen aan te wijzen, die daartegen in
het werk gesteld moeten worden.

Eene spoedige beëindiging der financiële spanning
is ten hoogste de wenschen voor alle vrienden
van orde en rust. Want die belien zijn
onveranderlijk, zonder strengheid van
handhaving van recht, is de vrijheid eene dwingelandij
der factiën, een onverdragelijk juk van menigvuldige
overlast, waaraan men ontslaat, zonder vrijheid
zoude er werkelijk een nationale volk bestaan, is om de
de wederwerking van een vrekende en menschen-
delijke dwanggezinzen hebben in de voort-
durende spanning, die er bestaat, ruime gelegen

heid, kwaad zaad te strooijen, en orde en vrijheid
te belagen.

Ofschoon Nederland leden nog hiet door Jezuiten
noch door Demogogen, noch door haatzuchtige
Intriganten, met dadelijk oproer bedreigd wordt,
vinden echter de Ultramontranen en de beginsel-
looze mannen der beweging in de onzekerheid,
die er ontrent de maatschappij en de Grondwet be-
staat, voor hunne aanblazingen gepende ooren.
Zij zullen die nog meenden vinden, wanneer tot
het innen der belastingen zal moeten overgegaan
worden. Wanneer men de bursen der ingezetenen
aanspreekt, vinden de Oppositiebladen overal bijval,
en allen, die beweren, dat het Land zonder bij-
tengevoerde belasting te redden is, leide totjuiching.
Zoo het mogelijk is, dobr ane vrijwillige deel-
neming in de voorgestelde Leening in de behoefte
te voorzien, verdient dit voorzeker de voorkeur,
maar zoo, door gebrek aan belangstelling in de
zaken des Vaderlands, die maatregel moogt mis-
lukken mag, uit vrees voor den tegenstand, echter
het middel niet achtswaagde blijven, hetgeen alleen
den Staat redden kan. En tegen het gevaar,
uit de ten uitvoerlegging der belasting te vreezen,
behoort men in tijds op zijne hoede te zijn.

Buiten het algemeene gevaar, hetgeen van de
woelingen van kwaadgezinden in het algemeen te
vreezen is, treden hier en daar beginselen te
voorschijn, welke krachtige bestrijding vorderen.

Ons Vaderland is twee honderd jaren aan een
eenhoofdig gezag ontweid geweest, en zoo bij de
Natie diep ingeworteld is behoefte aan Vorstelijk,
aan eenhoofdig, door volksvrijheden getemperd,
gezag, in het Huis van Oranje, in hetwelk het
Volk altijd de bescherming zijner vrijheden tegen
aristocratische aanmatigingen heeft gezocht, bij
sommige aanzienlijken is het Anti-Oranje-gezinde
hunner voorouders nog niet uitgewischt. Ofschoon
zij openlijk geene partij vormen, ontbreekt het
echter niet aan uitboezemingen, dat de Koning
wel met minder luister, met minder magt kon
omkleed zijn, en het zweeft reeds bij einigen op
de lippen: men kon den Koning wel missen. Dat
aan de Kroon geene zedelijke kracht te beurt valt,
is hun niet ongelukkig. Zij scharen zich onder de
aanvallers der regering, inaar waar het opwezen-
lijke hervoruingen aankomt, hebben zij telkens
eene uitvlugt, om met hand en tand, hetgeen
van de oude oligarchie is overgebleven, staande
te houden.

Over het algemeen is, wij bekenen, het, dit
de geest der Nederlandsche aristocratie niet; maar
dat deze beginselen zich, bij sommigen meer en
meer beginnen te ontwikkelen, zal niet ligtelijk
ontkend kunnen worden. -- Velen zijn daarenboven
nog onbewust van hetgeen, waartoe zij door hunne
vasthoudendheid medewerken. In dat vasthouden
techt van al het aristocratische onzer Grondwet,
zonder ontwikkeling van het Koninklijk Gezag ten
der Volks-vrijheden, ligt de onverenigdelijke terug-
gang tot een oligarchisch bewind.

De vrienden van het Koningschap en het Volk
behooren zich daartegen te verzetten, door met
gezamenlijke krachten de Grondwet tot eenen
wezenlijken staat voor Koning en Volk te maken;
door in de vertegenwoordiging den waren band
tusschen Oranje en Nederland te vormen. Men
ontveinze zich den waren toestand des Vaderlands
niet. Bij den middelstand, dat is bij het grootste,
meest werkzame, meest verlichte gedeelte der
Natie, zijn de Staten-Generaal geene Volkswerte-
genwoordigers.

[*] Hoe behendig worden hier de Jesuiten met de haren bij-
geleest? Wij vreezen, dat de Tijdgenoot, troeg of laat nog met
een Jezuit in de keel smoren zal.

(Noet van de Red. v. d. Noord-Brabander.)

Advertentien.

Heden beviel van een welgeschapen zoon
ANNA PETRONELLA JOSEPHINA INGEN MOUSZ,
Rechtgenoot van
J. E. J. VAN RIECKEVORSEL,
's Bosch 8 Februarij 1844.

Heden beviel van een welgeschapen
ZOON de Heer Wel geboren Vrouwe A. M. C.
DE LA COURT geboren HALP KASSE-
NALK,
's Bosch den 9 Februarij 1844.

Heden overleed na vromen te zijn van de
H. H. Sacramenten tot zijne eijgenwilsche
deren groote droefheid mijne waarde en
teedergeleide Rechtgenote MARIA CORNELIA
VAN RIECKEVORSEL, in den ouderdom van
60 jaren, den 9 Februarij 1844.
's Hertogenbosch den 3. F. bruarj, 1844.

Heden overleed na vromen te zijn van de
H. H. Sacramenten tot zijne eijgenwilsche
deren groote droefheid mijne waarde en
teedergeleide Rechtgenote MARIA CORNELIA
VAN RIECKEVORSEL, in den ouderdom van
60 jaren, den 9 Februarij 1844.
's Hertogenbosch den 3. F. bruarj, 1844.

Heden overleed na vromen te zijn van de
H. H. Sacramenten tot zijne eijgenwilsche
deren groote droefheid mijne waarde en
teedergeleide Rechtgenote MARIA CORNELIA
VAN RIECKEVORSEL, in den ouderdom van
60 jaren, den 9 Februarij 1844.
's Hertogenbosch den 3. F. bruarj, 1844.

Les RELIGIEUSES, URSUBINES, qui ont
gent, avec zèle et beaucoup de succès, le
PENSIONNAT de DEMOISELLES à Hamont
(province de Limbourg), ne cessent de se
rendre de plus en plus utiles à la société.
Elles viennent d'être à la grande satisfac-
tion des habitants, une école externe dans
un bâtiment séparé du Pensionnat, où les
filles de l'endroit reçoivent une instruction
Chrétienne et conforme à leur état.
Ce vaste et bel établissement, placé dans une
contrée très-saine, et spécialement approprié
au but de son institution, offre tout ce qu'on
peut désirer sous le rapport de la salubrité.
Des cours de jardins spacieux sont destinés
à la promenade et à la récréation des élèves
internes.
Le noble dévouement avec lequel les religieuses
institutrices s'appliquent à l'instruction et à
l'éducation des Demoiselles qui leur sont
confiées, les rend dignes de la confiance des
Parents. Tous les moyens d'éducation sont
mis en oeuvre pour développer le talent, exci-
ter le goût du travail, inspirer le respect et
l'amour de la religion, et former le cœur à
la vertu et aux bonnes mœurs. L'enseignement
comprend la langue FRANÇAISE, l'ALLE-
MANDAIS et l'ALLEMANDE, l'ECRITURE
en différents genres, L'ARITHMETIQUE, le
GRAPHE et la COSMOGRAPHIE, la PU-
TRINE CHRETIENNE, L'HISTOIRE, l'art et
le STYLE EPISTOLAIRE, la TENUE DE LI-
VRES; en partie simple et en partie double;
tous les ouvrages à l'aiguille tant d'été
-d'hiver que d'automne.
-A la demande et aux frais des parents on donne
des leçons de MUSIQUE, de DESSIN et de
PEINTURE à l'aquarelle.
LE PENSION est de 300 Francs par an.

Er wordt tegen 1 Maart aanstaande ge-
vraagd eene DIENSTMEID van de R. O. Gods-
dienst niet beneden de 40 jaren oud en
van goede getuigschriften voorzien.
Adres brieven franco, letter C. aan den Uit-
gever dezes.

TE KOOP

3 a 4 voet lange geveerde ijene DENNEN,
101 voor 2 stükvers het stuk. Te bevragen bij
JAN FERHOEDE, de Berge rch uize te

Door bijzondere omstandigheden
Uit de hand te koop,
EENE IN VOLLE WERKING ZIJNDE
SNEL-AZIJN-FABRIEK
welke een goeddehouche heeft en dadelijk
in de aanvaarden is, kunnende de helft der
koopsum als Hypotheek er op geresigd bli-
ven. -- Franco Lett. X. X. X. bureau van
den Noord-Brabander.

BEURS VAN AMSTERDAM.
Heden, Zaterdag 10 Februarij 1844.
W. S. 2 1/2 pCt. 55 1/2, 7 1/2, 4. Dito 5 pCt. 100 1/2, Synd. 4 1/2
Rijn Spoorw. 96 1/2. Aand. Holl. Spw. 73 1/2, 72. Ard. 65 1/2, 64
21 1/2. Dito Coupon. 27 1/2, 28. Dito 3 pCt. 34 1/2, 33 1/2. Franche
Ung. 42 1/2. Russische Staatsbank. 2 1/2 pCt. 46 1/2, 45 1/2. Dito
Russen. 108 1/2. Dito 4 pCt. 91 1/2. Dito 5 pCt. 90 1/2. Dito
ruan. 14 1/2, 15 1/2. Russen. 108 1/2. Dito 4 pCt. 91 1/2. Dito 5 pCt. 90 1/2.
Ter drukkerij van D. A. A. de ROOIJ.